BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 23 juli 1984

inzake het regionale programma voor economische ontwikkeling van het Land Noordrijn-Westfalen

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(85/12/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 93, lid 2, eerste alinea,

Na de betrokkenen overeenkomstig het bovengenoemde artikel te hebben aangemaand hun opmerkingen kenbaar te maken en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt :

I

Bij brief van 22 juli 1982 stelde de Regering van de Bondsrepubliek Duitsland de Commissie overeenkomstig artikel 93, lid 3, EEG-Verdrag in kennis van de wijzigingen in haar richtsnoeren voor de toekenning van investeringssteun ter verbetering van de regionale economische structuur van het Land Noordrijn-Westfalen, hierna „regionaal programma voor economische ontwikkeling" genoemd.

De aangemelde wijziging ten opzichte van de oorspronkelijke richtsnoeren uit 1978 en 1980 betreft voornamelijk de nieuwe indeling van de regionale steungebieden in het Land Noordrijn-Westfalen. Het Land heeft deze wijzigingen aangebracht in aansluiting op de nieuwe afbakening van de steungebieden van het gemeenschappelijk door de Bond en de Länder gefinancierde regionale steunprogramma „Gemeenschapstaakverbetering van de regionale economische structuur", ten dele met toepassing van de voor die Gemeenschapstaak gebruikte methode.

Bij de afbakening van de steungebieden in het Land wordt derhalve uitgegaan van een verdeling van het Bondsgebied in 179 arbeidsmarktregio's. Deze arbeidsmarktregio's hebben op basis van het pendelverkeer in 1979 tot op de gemeentegrenzen nauwkeurig een nieuwe afbakening gekregen. Ter aanduiding van de arbeidsmarktregio's die voor steun in aanmerking kwamen, werden vijf criteria, namelijk een indicator ter aanduiding van de toekomstige ontwikkeling van vraag en aanbod van arbeidsplaatsen in de arbeidsmarktregio, het gemiddelde werkloosheidspercentage over de jaren 1976-1980, de loonsom per werknemer in 1978, het bruto binnenlands produkt per hoofd van de bevolking in 1978 en een indicator voor de infrastructuur gekozen. Op basis van deze indicatoren werd voor iedere arbeidsmarktregio een indexcijfer berekend, waarin de arbeidsmarkt- en de inkomensindicatoren ieder met 40 % zijn vertegenwoordigd en het gewicht van de infrastructuurindicator 20 % bedraagt. Het indexcijfer voor iedere regio bepaalt haar plaats op de ranglijst van de in totaal 179 arbeidsmarktregio's. De gebieden met een lagere index dan 459 werden als steungebieden erkend. Aldus nam de steun uit hoofde van de Gemeenschapstaak een aanvang bij rangnummer 73.

Het Land Noordrijn-Westfalen maakt weliswaar van dezelfde indexcijfers gebruik, maar heeft de drempel gelegd bij rangnummer 87. Volgens de gehanteerde methodologie wordt een regio geacht voor steun in aanmerking te komen wanneer haar indexcijfer ten minste 7 procentpunten onder het Bondsgemiddelde ligt. Daardoor kwamen de arbeidsmarktregio's Aken (nummer 82) en Borken-Bocholt (nummer 87) in aanmerking voor steunregeling van het Land. Zes tot dusverre gesteunde regio's en drie gemeenten kwamen niet meer voor steun in aanmerking.

In afwijking van deze methode tot afbakening van de steungebieden heeft het Land de arbeidsmarktregio's Gelsenkirchen, Hagen, Siegen en het gedeelte Lengerich van de arbeidsmarktregio Osnabrück tot eind 1985 tot steungebieden van het Land verklaard, omdat deze gebieden, naar het oordeel van het Land, lijden onder de gevolgen van de door de staalcrisis veroorzaakte structurele veranderingen. Het gedeelte Lengerich van de arbeidsmarktregio Osnabrück moet bovendien gesteund worden omdat in het kader van het door de Commissie goedgekeurde programma van de Gemeenschapstaak van vestigingen van staalbedrijven, hulpverlening alleen in het centrale deel Osnabrück/Georgsmarienhütte een benadeling van het perifere gebied van Lengerich zou inhouden.

Onder de genoemde gebieden zijn Aken en Hagen nieuwe steungebieden. Het is de bedoeling dat de tot dusverre toegepaste steunintensiteit in Borken-Bocholt, Osnabrück — gedeelte Lengerich — en Siegen met 2,5 punt wordt verhoogd. In de steun voor Gelsenkirchen doet zich geen verandering voor.

In totaal omvatten de zes arbeidsmarktregio's ongeveer 3,1 % van de totale bevolking van het Bondsgebied, respectievelijk 10,5 % van het Land Noordrijn-Westfalen. De steun uit hoofde van de Gemeenschapstaak, met inbegrip van het programma voor staalbedrijfsvestigingen, die niet onder deze procedure valt, omvat nog eens 8,8 % van de bevolking van het Bondsgebied, respectievelijk 29,7 % van het Land.

De zes gebieden van het Land die in de nieuwe regeling niet meer voor steun in aanmerking komen, ontvingen tot eind 1983 overbruggingssteun. Terwille van een gelijke behandeling heeft het Land ook de arbeidsmarktregio Gummersbach, die zonder overbrugging sedert het voorjaar van 1981 niet meer voor de steunregeling uit hoofde van de Gemeenschapstaak in aanmerking kwam, tot het eind van 1983 met een steunpercentage van maximaal 7,5 % (5,62 % nettosteunequivalent (nse)) in de steunregeling opgenomen.

Projecten tot oprichting en uitbreiding van bedrijven kunnen worden gesteund. Bij verwerving van een bedrijf dat met sluiting wordt bedreigd of reeds is gesloten, kan de investering worden gesteund overeenkomstig het percentage van het overgenomen personeel ten opzichte van het personeelsbestand vóór de sluiting. Daarbij gelden de maximumtarieven die vóór de oprichting van het bedrijf zijn voorzien. Zij bedragen in groeikernen 10 % (7,49 % nse) en in „overige gebieden" 7,5 % (5,62 % nse). Bij uitbreiding van bedrijfsvestigingen is het maximumtarief 7,5 %.

II

Bij haar onderzoek naar de verenigbaarheid van de uit hoofde van het regionale economische ontwikkelingsprogramma voorgenomen steun met de gemeenschappelijke markt, in het licht van artikel 92 van het EEG-Verdrag, vergeleek de Commissie eerst de betrokken gebieden vanuit communautair oogpunt en ging zij vervolgens na of er tussen de regio's op nationaal niveau zwaarwegende verschillen bestaan die de toekenning van regionale steun zouden kunnen rechtvaardigen. Bij de gebieden die naar het oordeel van de regering van het Land te lijden hebben onder de gevolgen van de door de staalcrisis veroorzaakte structurele wijzigingen heeft de Commissie bovendien rekening gehouden met de gevolgen voor de situatie op de arbeidsmarkt van de daar voorgenomen ontslagen in de staalindustrie. Zij is er daarbij van uitgegaan dat deze ontslagen meteen en in volle omvang weerslag hebben op het werkloosheidspercentage in deze arbeidsmarktregio's.

Na afsluiting van haar onderzoek besloot de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag, in te leiden ten aanzien van de in de arbeidsregio's Borken-Bocholt en Siegen en in de arbeidsmarktregio Gummersbach tot eind 1983 voorgenomen verlening van regionale steun. Bij brief van 17 december 1982 heeft de Commissie de Bondsregering verzocht binnen een bepaalde termijn haar opmerkingen bekend te maken.

De Bondsregering heeft in overleg met de regering van het Land Noordrijn-Westfalen de Commissie haar opmerkingen kenbaar gemaakt in haar mededelingen van 21 februari en 10 mei 1983. Zij is in het algemeen van opvatting dat het Land Noordrijn-Westfalen op grond van het EEG-Verdrag het recht heeft zijn regionale steungebieden volgens de door hem zelf gekozen methode af te bakenen.

Echter, zelfs wanneer men de werkwijze van de Commissie zou volgen om de individuele indicatoren van iedere regio te onderzoeken, diende de Commissie deze indicatoren niet volgens dezelfde criteria te toetsen als die voor de indicatoren van steungebieden volgens de Gemeenschapstaak. Aangezien de maximumsteuntarieven in de aanvullende regionale steun van het Land duidelijk lager zijn dan in de steunverlening volgens de Gemeenschapstaak, zouden de individuele indicatoren van de steun van het Land naar duidelijk lagere drempels moeten worden beoordeeld.

Met betrekking tot de afzonderlijke arbeidsmarktregio's ten aanzien waarvan de Commissie de procedure van artikel 93, lid 2, heeft ingeleid, heeft de Bondsregering het volgende opgemerkt :

Arbeidsmarktregio Borken-Bocholt behoort tot de zeer achtergeraakte arbeidsmarktregio's van het Land. het bruto binnenlands produkt ligt daar, volgens de Bondsregering, 17 % beneden het Bondsgemiddelde. Het aandeel van de werknemer in de in bijzondere mate door de structurele veranderingen getroffen textiel- en kledingindustrie in het totale aantal industriële werknemers is met 35,4 % in 1981 bijzonder hoog. De werkloosheid is sinds 1980 aanzienlijk gestegen, hetgeen ten dele veroorzaakt is door het verlies van 980 arbeidsplaatsen in de jaren 1981/1982 als gevolg van faillissementen en akkoorden. De vrees bestaat dat deze negatieve ontwikkeling zich in 1983 zal voortzetten.

In arbeidsmarktregio Siegen werkten in de staalindustrie, volgens de Bondsregering, in december 1982 11 600 personen. Op basis van de werkhypothese van de Commissie, die inhoudt dat in de Europese staalindustrie van 1983 tot en met 1986 150 000 arbeidsplaatsen moeten verdwijnen, zou voor Siegen moeten worden uitgegaan van een verlaging van het aantal werknemers in de staalindustrie met 20 %, hetgeen overeenkomt met een verlies van 2 300 arbeidsplaatsen. Bovendien zou in de met de staalindustrie vervlochten sectoren rekening moeten worden gehouden met een verlies van nog eens 1 600 plaatsen.

De arbeidsmarktregio kent, met uitzondering van 1980, een negatief migratiesaldo. De werkloosheid is aanzienlijk gestegen en ligt sinds december 1981 boven het Bondsgemiddelde.

De arbeidsmarktregio Gummersbach is van 1972 tot 1977 steungebied in het kader van de aanvullende regionale steunregeling van het Land geweest. Zij is in 1978 in de steunregeling uit hoofde van de Gemeenschapstaak opgenomen, omdat de gegevens betreffende de economische structuur van de arbeidsmarktregio in sterke mate waren verslechterd. De Bondsregering blijft van mening dat de steun aan een regio niet abrupt, doch uitsluitend met een overgangsregeling mag worden beëindigd. Overigens is er volgens haar een reeks Gemeenschapstaakgebieden waar de situatie in sociaal-economisch opzicht gunstiger is, waarvoor de Commissie een overgangstermijn heeft goedgekeurd. Volgens de Bondsregering is de overgangsregeling derhalve uit een oogpunt van gelijke behandeling gerechtvaardigd. Bovendien heeft de arbeidsmarktsituatie in het zuidelijk gedeelte van de arbeidsmarktregio een aanzienlijke verslechtering ondergaan.

III

De steunmaatregelen, die voor Noordrijn-Westfalen zijn voorzien en waardoor bepaalde ondernemingen of bedrijfstakken worden bevoordeeld, beïnvloeden de mededinging ongunstig, of dreigen deze ongunstig te beïnvloeden, en vervalsen het handelsverkeer tussen Lid-Staten in de zin van artikel 92, lid 1, van het EEG-Verdrag.

Volgens artikel 92, lid 1, zijn steunmaatregelen die aan de in dat artikel vermelde criteria voldoen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt. De in artikel 92, lid 3, sub a) en c), van het EEG-Verdrag vermelde uitzonderingen op deze onverenigbaarheid zijn de enige die in het onderhavige geval kunnen worden toegepast, aangezien het om regionale steunmaatregelen gaat. Zij hebben betrekking op doelstellingen die in het belang van de Gemeenschap en niet dat van de individuele begunstigden worden nagestreefd. Deze uitzonderingen moeten strikt worden geïnterpreteerd bij de behandeling van regionale of sectoriële steunregelingen en van individuele toepassingen van een algemene steunregeling.

Uitzonderingen mogen met name slechts dan worden toegestaan, wanneer de Commissie kan vaststellen dat bij ontstentenis van deze steunmaatregelen de begunstigde ondernemingen via het marktmechanisme alleen niet ertoe zouden worden aangezet zich zo te gedragen dat zij tot de verwezenlijking van een der doelstellingen waarop deze uitzonderingen betrekking hebben, zouden bijdragen.

Toekenning van een uitzondering zonder tegenprestatie als rechtvaardigingsgrond zou neerkomen op aanvaarding van een ongunstige beïnvloeding van het handelsverkeer tussen de Lid-Staten en van vervalsing van de mededinging zonder dat daarmee enig belang van de Gemeenschap wordt gediend, terwijl men zich erbij neerlegt dat sommige Lid-Staten ten onrechte worden bevoordeeld.

De Commissie dient zich bij de toepassing van bovengenoemde beginselen op haar onderzoek van steunregelingen met regionale strekking ervan te vergewissen dat er ten opzichte van de gehele Gemeenschap in de betrokken gebieden voldoende ernstige moeilijkheden bestaan om de verlening van de steun en de intensiteit daarvan te rechtvaardigen, dat wil zeggen dat de steun nodig is om een der in artikel 92, lid 3, sub a) of c), van het EEG-Verdrag bedoelde doelstellingen te bevorderen. Wanneer zulks niet kan worden aangetoond, is het duidelijk dat de steun niet tot het bereiken van de in de uitzonderingsbepalingen genoemde doelstellingen bijdraagt, doch in hoofdzaak tot begunstiging van de betrokken ondernemingen dient.

De Vertegenwoordigers van de Regeringen der Lid-Staten, in het kader van de Raad bijeen, hebben naar aanleiding van een mededeling van de Commissie betreffende de algemene steunregelingen met regionale strekking in hun eerste resolutie van 20 oktober 1971 (1) erkend dat steun met regionale strekking, wanneer deze op juiste en oordeelkundige wijze wordt toegepast, een onmisbaar middel vormt voor de regionale ontwikkeling en de Lid-Staten in staat stelt een regionaal beleid te voeren dat op een meer evenwichtige groei van de verschillende gebieden van een zelfde land van de Gemeenschap is gericht. De Commissie moet dientengevolge, op grond van de geldende coördinatiebeginselen voor steunregelingen met regionale strekking, waarmee wordt beoogd het gevaar van overbieding tegen te gaan, bij haar beoordeling van de verenigbaarheid van steunmaatregelen met regionale strekking met het bepaalde in artikel 92, lid 3, sub a) en c), van het EEG-Verdrag zowel rekening houden met de sociaal-economische situatie van de betrokken regio's in communautaire context als met de eventueel tussen gebieden van een zelfde land bestaande ernstige disparitеiten.

De Commissie was bij haar onderzoek in 1980 van de regionale economische steunregelingen van oordeel dat, gezien de situatie van het Land Noordrijn-Westfalen, in het communautaire onderzoek alleen de uitzondering van artikel 92, lid 3, sub c), van het EEG-Verdrag een rol kon spelen. Aangezien in deze situatie sindsdien geen verandering is gekomen, kon deze uitzondering als enige door de Commissie bij het onderzoek van het ontwerp van Noordrijn-Westfalen voor een nieuwe afbakening van de steunzones in aanmerking worden genomen.

Ten einde de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van de door het Land Noordrijn-Westfalen voorgenomen steun ten behoeve van bepaalde gebieden te kunnen beoordelen, heeft de Commissie de hierboven toegelichte beginselen gehanteerd. Na de betrokken gebieden in communautaire context te hebben bezien en na vergelijking van het bruto binnenlands produkt per hoofd van de bevolking en van de werkloosheidssituatie in de betrokken gebieden met de overeenkomstige Gemeenschapsgemiddelden, heeft zij nagegaan in hoeverre er tussen de regio's op nationaal niveau disparitеiten zouden kunnen bestaan, die de verlening van steun met regionale strekking zouden kunnen rechtvaardigen. De Commissie heeft te dien einde gebruik gemaakt van een aantal indicatoren, zoals het belastbaar inkomen en het economische potentieel, de werkloosheid, de vraag naar arbeidsplaatsen, het migratiesaldo en de infrastructuur.

De Commissie heeft bovendien onderzocht of de regionale steun wegens bijzondere structurele problemen, zoals een eenzijdige economische structuur of herstructureringen in de staalindustrie, met de gemeenschappelijke markt verenigbaar kan worden geacht.

De Commissie is van oordeel dat de uit hoofde van het regionale economische steunprogramma voorgenomen verstrekking van steun in de arbeidsmarktregio's Aken, Gelsenkirchen, Hagen en het gedeelte

(1) PB nr. C 111 van 4. 11. 1971, blz. 1.

Lengerich van de arbeidsmarktregio Osnabrück met de gemeenschappelijke markt verenigbaar kan worden geacht. Haar aanvaarding van de steun in Aken en Gelsenkirchen berust hoofdzakelijk op de daar heersende hoge structurele werkloosheid. In Hagen was de invloed van de ontslagen in de staalindustrie op de arbeidsmarktsituatie beslissend voor de aanvaarding als steungebied. Steun aan het gedeelte Lengerich van de arbeidsmarktregio Osnabrück lijkt de Commissie gerechtvaardigd, omdat het in economisch opzicht een eenheid vormt met het als steungebied erkende deel van de arbeidsmarktregio.

Daarentegen acht de Commissie het verstrekken van steun in de arbeidsmarktregio's Borken-Bocholt en Siegen onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt. De ter zake door de Bondsregering aangevoerde argumenten kunnen het standpunt, dat de Commissie bij het inleiden van de procedure van artikel 93, lid 2, innam, niet wijzigen. Met betrekking tot de verdere door de Bondsregering naar voren gebrachte argumenten valt het volgende op te merken :

De arbeidsmarktregio Borken-Bocholt is weliswaar sterk gericht op de textiel- en kledingindustrie, maar er kan niet van een eenzijdige economische structuur in de regio worden gesproken, aangezien deze bedrijfstakken in 1983 minder dan een derde van het totale aantal arbeidsplaatsen in de verwerkende nijverheid en de mijnbouw voor hun rekening namen.

Volgens de door de Bondsregering overgelegde cijfers valt een aanzienlijk deel van de werknemers in de industrie onder andere dan de genoemde bedrijfstakken. Zo is het aantal werknemers in de sectoren staal, machines, automobielindustrie, elektronische nijverheid, fijnmechanica, ijzer, blik en metaalwaren groter dan dat van de werknemers in de textiel- en kledingindustrie. De daling van het aantal werknemers in de textiel- en kledingindustrie bedroeg van 1979 tot 1983 jaarlijks gemiddeld 3,7 % en van september 1982 tot september 1983 slechts 2 %. Daarmee was deze daling geringer dan de gemiddelde daling in de Gemeenschap (2,4 %).

De textielindustrie Borken-Bocholt heeft van 1982 tot 1983 zelfs een toeneming van de werkgelegenheid getoond. De groei van de werkloosheid is in deze periode zwakker geworden en was geringer dan in de Bondsrepubliek in haar geheel genomen.

De langdurige werkloosheid in 1979-1983 ligt in de arbeidsmarktregio Siegen slechts weinig boven het gemiddelde in de Bondsrepubliek ; hetzelfde geldt voor het cijfer voor 1983. Wat de staalindustrie betreft is de Commissie uitgegaan van de veronderstelling van de Bondsregering dat het inkrimpen van de capaciteit in Siegen zal leiden tot een vermindering van het aantal werknemers met 20 %. Voorts ging zij van de veronderstelling uit dat de ontslagen rechtstreeks in volle omvang van invloed zijn op de werkloosheid in 1983 en dat in de volgende jaren, in deze situatie, geen verbetering zal intreden. Zelfs bij deze maximumpremisse blijkt uit berekeningen dat de werkloosheid in Siegen minder dan 30 % boven het Bondsgemiddelde zou liggen. Ook met inachtneming van het in Siegen overwegend negatieve migratiesaldo rechtvaardigt deze situatie niet de toepassing van een uitzondering op het in artikel 92, lid 1, EEG-Verdrag neergelegde beginsel van de onverenigbaarheid van steunmaatregelen met de gemeenschappelijke markt.

Voor de afschaffing van steunmaatregelen die met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar zijn, moet een termijn worden gesteld. De Commissie stelt deze termijn op 30 juni 1985. Tot op die datum kunnen aanvragen voor steun voor investeringsprojecten in de arbeidsmarktregio's Borken-Bocholt en Siegen nog volgens de vóór 1 januari 1982 geldende regeling worden ingediend.

De Commissie heeft bij het inleiden van de procedure geen bezwaar gemaakt tegen het feit dat voor de gebieden van het Land waar ten gevolge van die nieuwe afbakening geen steun meer kon worden toegekend, een overgangstermijn is vastgesteld die eind 1983 afloopt. De Bondsregering heeft betoogd dat de arbeidsmarktregio Gummersbach, voordat zij tijdelijk bij de steungebieden van de Gemeenschapstaak werd opgenomen, steungebied van het Land is geweest en dat het opnemen in de Gemeenschapstaak juist heeft plaatsgevonden wegens de ten opzichte van de andere steungebieden van het Land ongunstige sociaal-economische situatie. De Commissie had tegen opneming van de arbeidsmarktregio in de Gemeenschapstaak geen bezwaren geopperd. De voor de overgangsperiode voorgenomen steunverlening plaatst de arbeidsmarktregio in dezelfde positie welke zij als steungebied van het Land zonder de hogere indeling in de Gemeenschapstaak zou hebben bezet. Terwille van een gelijke behandeling stemt de Commissie derhalve ook voor Gummersbach met een overgangstermijn tot eind 1983 in.

Ten einde de Commissie in staat te stellen overeenkomstig artikel 93, lid 1, van het EEG-Verdrag de steunregeling van het Land Noordrijn-Westfalen met regionale strekking voortdurend te kunnen volgen, dient de Bondsregering de Commissie jaarlijks een verslag te doen toekomen, waaruit met name het totale bedrag van de verleende steun, het bedrag van de gesteunde investeringen, alsmede het aantal betrokken gevallen moet blijken.

Aangezien de Commissie in de arbeidsmarktregio's waar steun verleend wordt in verband met de daar gelegen vestigingen van de staalindustrie, ten dele uitgaat van prognoses inzake de te verwachten verliezen aan arbeidsplaatsen, moet dit rapport voor de arbeidsmarktregio's Hagen en Osnabrück, naast gegevens over de daar verstrekte steun, informatie bevatten over het aantal in het voorafgaande jaar in de staalindustrie per saldo verloren gegane arbeidsplaatsen en het aantal arbeidsplaatsen dat in de andere bedrijfstakken geschapen is, alsmede volledig bijgewerkte ramingen van de in de onderscheiden arbeidsmarktregio's te verwachten verliezen aan arbeidsplaatsen in de staalindustrie. De Commissie behoudt zich het recht voor een bepaald aantal individuele gevallen nader te onderzoeken.

Deze beschikking laat de reeds bestaande of toekomstige regels voor steun in bepaalde sectoren onverlet,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN :

Artikel 1

De door het Land Noordrijn-Westfalen, volgens de richtsnoeren voor de toekenning van investeringssteun ter verbetering van de regionale economische structuur van het Land Noordrijn-Westfalen (regionaal-economisch ontwikkelingsprogramma, zoals geformuleerd in het rondschrijven van de minister voor Economie, Middenstand en Verkeer van 10 juni 1982, voorziene steunmaatregelen voor investeringen van de in nummer 4.11 tot en met nummer 4.13 van de richtsnoeren genoemde bedrijven in de arbeidsmarktregio's Borken-Bocholt en Siegen zijn onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92 van het EEG-Verdrag. Zij mogen na 30 juni 1985 niet meer worden toegekend.

Artikel 2

De door het Land Noordrijn-Westfalen in de in het regionaal-economische ontwikkelingsprogramma voorziene steun aan investeringen door de in nummer 4.11 tot en met nummer 4.13 van de richtsnoeren genoemde bedrijven in de arbeidsmarktregio's Aken, Hagen, Gelsenkirchen, Osnabrück (gedeelte Lengerich), alsmede gedurende de overgangstermijn in de arbeidsmarktregio Gummersbach, worden verenigbaar geacht met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag.

Artikel 3

De Bondsrepubliek Duitsland doet de Commissie jaarlijks, vóór het einde van het eerste halfjaar, een verslag toekomen met opgave van het bedrag van de verleende regionale steun, van de gesteunde investeringen, alsmede van het aantal betrokken gevallen. Deze gegevens dienen regionaal naar arbeidsmarktregio's te worden onderverdeeld alsmede sectorieel naar de tweecijfercode van de Algemene Systematische Bedrijfsindeling in de Europese Gemeenschappen. Voor de arbeidsmarktregio's Hagen en Osnabrück moet dit verslag bovendien gegevens bevatten over het aantal van de in het voorafgaande jaar in de staalindustrie per saldo verloren gegane en het aantal van de in andere bedrijfstakken geschapen arbeidsplaatsen. Het moet voorts volledig bijgewerkte ramingen bevatten over de in de afzonderlijke arbeidsmarktregio's te verwachten verliezen aan arbeidsplaatsen in de staalindustrie. Voorts verschaft de Bondsrepubliek Duitsland de Commissie op verzoek de nodige gegevens om bepaalde individuele gevallen te kunnen onderzoeken.

Artikel 4

De verlening van steun uit hoofde van deze beschikking laat de bestaande of toekomstige bijzondere regels voor steun in bepaalde sectoren onverlet.

Artikel 5

De Bondsrepubliek Duitsland stelt de Commissie binnen twee maanden na de datum van de kennisgeving van deze beschikking in kennis van de maatregelen die zij tot nakoming daarvan heeft getroffen.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 23 juli 1984.

Voor de Commissie

Étienne DAVIGNON

Vice-Voorzitter